

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰουλίου 1942

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 189

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

- N. Δ. 1544. Περὶ τροποποιήσεως δικονομικῶν τινῶν διατάξεων..... 1
- N. Δ. 1545. Περὶ καταργήσεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 851 τῆς 11)27 Δεκεμβρίου 1941 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 5097 «περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων καὶ ἄλλων διατάξεων»..... 2
- N. Δ. 1546. Περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 5031 τοῦ ἔτους 1931 ὡς ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 652)1941 «περὶ τοῦ ὁργανικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ποινικῶν κλητῆρων κλπ. αὐξήσεως τῶν δικαιωμάτων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων»..... 3
- N. Δ. 1547. Περὶ τῶν δαπανῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.... 4
- N. Δ. 1548. Περὶ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Μητροπολίτου Κυθήρων.... 5
- N. Δ. 1549. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ

- Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1805)1939 «περὶ ἀναδιοργάνω-
σεως τῆς σχολιατρικῆς ὑπηρεσίας..... 6
- N. Δ. 1550. Περὶ καθορισμοῦ εἰδικῶ ἐνσήμων (θεατροσῆ-
μου) πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πόρων τοῦ Ταμείου Συντάξεων
Ἑθνοποιῶν, Συγγραφέων, Μουσικῶν καὶ Τεχνιτῶν Θεά-
τρου..... 7
- N. Δ. 1551. Περὶ προεπισπράξεως ὁμίσεων τινῶν φόρων... 8
- N. Δ. 1552. Περὶ χορηγήσεως ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς ἐξ
αἰχμαλωσίας ἐπανέρχομένους ἀξιωματικούς καὶ ὁπλίτας. 9
- N. Δ. 1553. Περὶ ἀναγνωρίσεως γάμων Στρατιωτικῶν
τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων... 10
- N. Δ. 1554. Περὶ ἐπιβολῆς φόρου καὶ προσθέτου ὑποχρεω-
τικοῦ παρακρατήματος ἐπὶ τῶν βρωσίμων ἐλαίων... 11
- N. Δ. 1555. Περὶ καταργήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1468)1942
Νομοθετικοῦ Διατάγματος..... 12
- N. Δ. 1556. Περὶ κατασκευῆς μετρικῆς τιθροδρομικῆς
γραμμῆς ἀπὸ Ἀγρινίου εἰς Ἀμφιλοχίαν, χρηματοδοτή-
σεως αὐτῆς καὶ συστάσεως Γραφείου Ἐλέγχου τῶν ἔργων. 13

Κανονιστικὰ Διατάγματα

- Περὶ συμπληρώσεως τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 8 τοῦ Νόμου
5420 καὶ 17 τοῦ Νόμου 5940 Ἐπιτροπῆς... 14

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1544)1942.

Περὶ τροποποιήσεως δικονομικῶν τινῶν διατάξεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετ.
Διατάγματος τῆς 30 Ἀπριλίου)2 Μαΐου 1941 «περὶ τῶν
ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων
διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐν ἄρθροισι 300, 301 καὶ 303 τῆς Πολιτικῆς Δικονο-
μίας, ὡς ταῦτα ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως διὰ τοῦ
νόμου 4628 τοῦ 1930, ἀναφερομένη ποσότης τῶν δραχμῶν
2000 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 10.000.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐν ἄρθρῳ 490 παρ. 1 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ὡς
τοῦτο ἐτροποποιήθη τελικῶς διὰ τοῦ νόμου 4628, ἀναφερομένη
ποσότης τῶν δραχμῶν 5.000 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ποσοῦ
τῶν δραχμῶν 50.000 ἢ δὲ ποσότης τῶν δραχμῶν 2.000 διὰ
τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 10.000.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐν ἄρθρῳ 530 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ὡς τοῦτο
τελικῶς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ αὐτοῦ νόμου 4628, ἀναφερο-
μένη ποσότης τῶν δραχμῶν 10.000 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ
ποσοῦ τῶν δραχμῶν 50.000, ἢ ποσότης τῶν δραχμῶν 1.500
διὰ τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 10.000 καὶ ἢ ποσότης τῶν δρ.
15.000 διὰ τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 50.000.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ Διατάγματος τῆς 1)13 Δεκεμβρίου
1836 «περὶ ἐνεχυρῶν» ὡς τοῦτο ἀντικατέστη διὰ τοῦ αὐτοῦ
νόμου 4628, ποσότης τῶν δραχμῶν 2000 ἀντικαθίσταται διὰ
τῶν 10.000 δραχμῶν.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ Διατάγματος τῆς 1 Αὐγούστου 1920,
ὡς τοῦτο τελικῶς ἀντικατέστη διὰ τοῦ νόμου 4032, ποσότης
τῶν δραχμῶν 5.000 ἀντικαθίσταται διὰ τῶν δραχμῶν 50.000
ἢ δὲ ἐν ἄρθρῳ 17 ποσότης τῶν δραχμῶν 3.000 ἀντικαθί-
σταται διὰ τῶν δραχμῶν 10.000.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἐν ἄρθροισι 1, 3, καὶ 4 τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου 4204 κυρω-
θέντος Ν. Δ. τῆς 9)16 Νοεμβρίου 1925, ὡς ἐτροποποιή-

θησαν διὰ τοῦ αὐτοῦ νόμου 4628, ἀναφερομένη ποσότης τῶν δραχμῶν 2000 ἀντικαθίσταται διὰ τῶν δραχμῶν 10.000.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐπὶ ἀγωγῆς ὑποκειμένης εἰς τέλος τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ νόμου Γ' 1911, τροποποιηθέντος διὰ τῶν νόμων 230, 1816 καὶ 2751, ὁ ἐναγων, παραλείπων τὴν προκαταβολὴν τοῦ ὀφειλομένου τελοῦς λογίζεται ἐρῆμην δικασθεῖς, ἐφαρμοζομένου κατὰ τοῦτο τοῦ ἀρθροῦ 208 τῆς 1104. Διαδικασθεῖς ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου Γ' 1911 τοῦ 1909.

2. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀρθροῦ 2 παρ. 4 τοῦ νόμου Γ' 1911 προστίθενται ἐν συνεχείᾳ τὰ ἐξῆς : «Τὸ Δικαστήριον ἐπιβάλλει τὸ ἀπλοῦν ἢ διπλοῦν τέλος ἐπὶ τῆς ὅλης διαφοράς ἀπεχεῖ τῆς περαιτέρω ἐρεύνης μέχρι τῆς καταβολῆς κατὰ τὴν ἐπιουσαν συζητήσιν, ὅτε παραλειπομένης ταύτης λογίζεται ἐρῆμην δικασθεῖς ὁ ἐναγων καὶ ἡ ἀγωγή αὐτοῦ ἀπορρίπτεται».

3. Ἡ ὁρμή ἐννοία τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ νόμου Γ' 1911 εἶναι ὅτι εἰς τὸ δι' αὐτοῦ ἐπιβαλλόμενον τέλος δὲν ὑποκρίνεται αἱ ἀπλῶς ἀγνωριστικαὶ ἀγωγαὶ ὡς καὶ αἱ περὶ ἐξαλειψέως ὑποθήκης καὶ προσημειώσεις καὶ αἱ περὶ ἀκυρώσεως πλειστηριασμοῦ.

4. Τὰ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἐδαφίοις 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθροῦ τούτου ὁριζόμενα ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν δικῶν.

Ἄρθρον 8.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 2, 3, 5 καὶ 6 δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν δικῶν, ἐκκρεμῆς δὲ θεωρεῖται ἡ δίκη ἀπὸ τῆς καταθέσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ αὐτῆς δικογράφου. Τὸ παραδεκτὸν ὁμῶς τῆς ἐφεσεως κρίνεται κατὰ τὸν ἐν τῷ χρόνῳ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως ἰσχύοντα νόμον.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 καὶ 4 ἐφαρμόζονται ἐπὶ σχέσεων ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γενηθεῖσιν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1942 πλὴν τοῦ ἀρθροῦ 5 ὅπερ ἰσχύσει ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καταχωρίσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουλίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1545/1942.

Περὶ καταργήσεως τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Νομοῦ. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 851 τῆς 11/27 Δεκεμβρίου 1941 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 5097 «περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων καὶ ἄλλων διατάξεων».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρον 1 τοῦ Νομοῦ. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 1 τῆς 30 Ἀπριλίου)2 Μαΐου 1941 «περὶ τῶν ἀρ-

μοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἀρθρον 4 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 851 τῆς 11/27 Δεκεμβρίου 1941 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 5097 «περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων καὶ ἄλλων διατάξεων» καταργεῖται, ἐπαναφέρονται δ' ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 26/26 Σεπτεμβρίου 1935 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ διὰ τοῦ ἀριθ. 24/25 Αὐγούστου 1931 Διατάγματος κωδικοποιηθέντος Νόμου 5097 «περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουλίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1546/1942.

Περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Νόμου 5031 τοῦ ἔτους 1931 ὡς ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ Νομοῦ. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 652/1941 «περὶ τοῦ ὁργανικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ποινικῶν κλητῆρων κλπ. αἰξήσεως τῶν δικαιωμάτων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρον 1 τοῦ Νομ. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 1 τῆς 30 Ἀπριλίου)2 Μαΐου 1941 «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Νόμου 5031 τοῦ ἔτους 1931 ὡς ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ Νομοῦ. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 652 τῆς 22 Ὀκτωβρίου)5 Νοεμβρίου 1941 «περὶ τοῦ ὁργανικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ποινικῶν κλητῆρων, μισθολογικῆς ἐξισορροπώσεως τῶν τοιούτων τῶν δικαστηρίων καὶ εἰσαγγελιῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, αἰξήσεως τῶν δικαιωμάτων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ἀντικαθίστανται οὕτω :

«2. Τὰ δικαιώματα τῶν ποινικῶν κλητῆρων δι' ἐκάστην ἐπίδοσιν κλητηρίου ἢ κλήσεως βουλευμάτων καὶ ἐρήμην ἀποφάσεων ὁρίζονται εἰς δραχμὰς εἴκοσιν (20).

3. Τὰ δικαιώματα τῶν ἐμπίσθων κλητῆρων δι' ἐκάστην ἐπίδοσιν οἰουδήποτε ποινικοῦ δικογράφου ὁρίζονται εἰς δραχμὰς ὀκτώ (8) δι' ἑκάστον ἐμφανιζόμενον ἐπὶ τῇ κλήσει μάρτυρα ἢ κατηγορούμενον».

*Άρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΗΛΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΗΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουλίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(4)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1547/1942.

Περὶ τῶν δαπανῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Ν. Διατάγματος τῆς 30 Ἀπριλίου 2 Μαΐου 1941 «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

*Άρθρον 1.

Ἡ διὰ τοῦ ἁρθρου 22 ἐδάφ. 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1368 Ἀν. Νόμου τῆς 10 Σεπτεμβρίου 1938 καθοριζομένη ἐτσίκα δαπάνη τῶν γρασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἡ καταβαλλομένη ὑπὸ τοῦ ΟΔΕΠ, διπλασιάζεται ἀπὸ τῆς 1 Ἀπριλίου 1942.

*Άρθρον 2.

Ἡ ἐπιχορήγησις τοῦ ΟΔΕΠ πρὸς τὸ Δελτίον «Ἐκκλησία» τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὀρίζεται διὰ τὸ ἔτος 1942 διπλασίαν τῆς τοῦ ἔτους 1941, καταβάλλεται δὲ εἰς δώδεκα ἰσὺς μηνιαίας δόσεις καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου μηνὸς δι' ἐντάλματος ἐκδιδομένου ἐπ' ὀνόματι τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΗΛΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΗΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουλίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(5)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1548/1942.

Περὶ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Μητροπολίτου Κυθήρων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετι-

κοῦ Διατάγματος τῆς 2ας Μαΐου 1941 «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

*Άρθρον μόνον.

Αἱ ἐν τῷ στίχῳ 1 τοῦ ἁρθρου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 617 Ν. Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1941 τρεῖς λέξεις : «Γυθείου. Οἰτύλου καὶ» ἀπαλείφονται, ἐν ἰσοψηφίᾳ ἐπικρατούσης τῆς φήρου τοῦ Μητροπολίτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΗΛΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΗΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουλίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(6)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1549/1942.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1805/1939 «περὶ ἀναδιοργανώσεως τῆς σχολιατρικῆς ὑπηρεσίας».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 2 Μαΐου 1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν, καὶ ἄλλων διατάξεων» ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν

*Άρθρον 1.

Τὸ ἐδάφιον Γ' τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1805/1939 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ :

Ἡ περιφερειακὴ Σχολιατρικὴ ὑπηρεσία ἀποτελουμένη :

- α) Ἐκ τῶν ὑγειονομικῶν ἐπιθεωρητῶν σχολείων.
- β) Ἐκ τῶν σχολιατρῶν.
- γ) Ἐκ τῶν κέντρων μαθητικῆς ἀντιλήψεως καὶ τῶν λοιπῶν μὴ ἐξηρητημένων ἐκ τούτων ὑπηρεσιῶν μαθητικῆς προνοίας καὶ ἀντιλήψεως ἐν γένει.

*Άρθρον 2.

1. Ἐν τέλει τοῦ ἐδάφ. β' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1805/1939 προστίθενται αἱ λέξεις : «ἥτις κοινοποιεῖται παρὰ τῆς Διευθύνσεως Σχολικῆς Ὑγιεινῆς εἰς τὸ Συμβούλιον Σχολικῆς Ὑγιεινῆς».

2. Τὸ ἐδάφιον δ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1805/1939 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ :

δ) Ἀσκεῖ ἐπὶ τοῦ σχολιατρικοῦ προσωπικοῦ πειθαρχικὴν ἐξουσίαν, συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 17 τοῦ παρόντος.

3. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1805/1939 προστίθεται ἐδάφιον ε' ἔχον οὕτω :

ε) Ἐν ἀρχῇ ἐκάστου σχολικοῦ ἔτους υποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, εἰς τὸ Συμβούλιον Σχολικῆς Ὑγιεινῆς καὶ εἰς τὸ

Ἀνώτατον Συμβούλιον Ἐκπαιδεύσεως, ἐτησίαν ἔκθεσιν περὶ τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τῶν σχολείων καὶ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν καὶ περὶ τῶν πεπραγμένων ἐν γένει τῆς σχολιατρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ προηγούμενου ἔτους».

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1805)1939 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολούθου :

«1. Τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν Σχολιατρικῆς ὑπηρεσίας ἐλλείποντα ἢ ἐν ἀδείᾳ διατελοῦντα ἀναπληροῖ εἰς ὅλα αὐτοῦ τὰ καθήκοντα πλὴν τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν ὑγειονομικῶν ἐπιθεωρητῶν καὶ τῆς πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας ἐπ' αὐτῶν ὑγειονομικὸς ἐπιθεωρητὴς σχολείων ὀριζόμενος δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, προτάσει τοῦ Συμβουλίου Σχολικῆς Ὑγιεινῆς».

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1805)1939 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολούθου :

«Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Σχολιατρικῆς ὑπηρεσίας διορίζεται προτάσει τοῦ Συμβουλίου Σχολικῆς Ὑγιεινῆς κατ' ἐκλογὴν ὑγειονομικὸς ἐπιθεωρητὴς σχολείων κεκτημένος δεκαετῇ τοῦλάχιστον ἐν συνόλῳ σχολιατρικῇ ὑπηρεσίᾳ ἐξ ἧς πενταετὴ τοιαύτην λίαν εὐδόκιμον εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑγειονομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ, ἐπιστημονικὴν ἀριτιότητα, διοικητικὴν ἱκανότητα καὶ ἀμεριμνία χαρακτηρισ».

3. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1805)1939 καταργεῖται

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1805)1939 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολούθου :

«1. Εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ σχολιατρικῆς ὑπηρεσίας ὑπηρετεῖ εἰς γραφεύς. Ὡς γραφεὺς διορίζεται, προτάσει τοῦ Συμβουλίου Σχολικῆς Ὑγιεινῆς ὁ κεκτημένος τὰ προσόντα διορισμοῦ εἰς θέσιν γραφέως τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου, αὐξανόμενων ἀντιστοίχως τῶν παρὰ τῇ Κεντρικῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας ὁργανικῶν θέσεων γραφῶν».

2. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1805)1939 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολούθου :

«3. Παρέχεται εἰς τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν τῆς σχολιατρικῆς ὑπηρεσίας ἐκτὸς τῶν ἐξόδων κινήσεώς του ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 1266)1942 παγία ἐπιχορήγησις ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ χιλίων (1.000) δραχμῶν κατὰ μῆνα δι' ἔξοδα γραφείου καὶ φωτισμοῦ. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ὁδοιπορικὰ καὶ τὴν ἡμερησίαν αὐτοῦ ἀποζημίωσιν κατὰ τὰς ἐκτὸς τῆς ἔδρας περιοδείας του ἰσχύουν τὰ προβλεπόμενα διὰ τοὺς Γενικοὺς Ἐπιθεωρητὰς τῆς Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως».

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1805)1939 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολούθου :

«Εἰς ὑγειονομικὸν ἐπιθεωρητὴν προάγεται σχολίατρος κατ' ἐκλογὴν μετὰ τετραετῇ εὐδόκιμον σχολιατρικὴν ὑπηρεσίαν, προτάσει τοῦ Συμβουλίου Σχολικῆς Ὑγιεινῆς. Μὴ ὑπάρχοντος τοιοῦτου ἀνατίθενται τὰ καθήκοντα ταῦτα εἰς σχολίατρον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα

τῆς Κυβερνήσεως προτάσει τοῦ Συμβουλίου Σχολικῆς Ὑγιεινῆς».

Ἄρθρον 6.

1. Τὰ ἐδάφια β' τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1805)1939 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολούθου :

«β') Ἡ παρακολούθησις καὶ ὁ ἐλεγχος τῆς ὑπηρεσίας τῶν εἰς τὴν περιφέρειάν του ὑπαγομένων σχολιάτρων καὶ ἡ ἄσκησις ἐπ' αὐτῶν πειθαρχικῆς ἐξουσίας, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ παρόντος».

2. Προστίθεται ἐδάφιο δ') ἔχον οὕτω :

«δ') Ἡ ἄσκησις ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀναλόγως τοῦ διαθέσιμου χρόνου αὐτοῦ τῶν ἐν ἄρθρῳ 15 τοῦ παρόντος ὀριζομένων ἔργων».

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1805)1939 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολούθου :

«1. Τὸν Ὑγειονομικὸν Ἐπιθεωρητὴν σχολείων κωλύμενον, ἀπόντα ἢ ἐν ἀδείᾳ διατελοῦντα ἀναπληροῖ εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ, πλὴν τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν σχολιάτρων καὶ τῆς πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας ἐπ' αὐτῶν ὁ ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν καὶ μεταξὺ ἰσοβάθμων ὁ ἀρχαιότερος τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῇ ἔδρᾳ σχολιάτρων».

2. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1805)1939 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολούθου :

«Εἰς τοὺς Ὑγειονομικοὺς Ἐπιθεωρητὰς σχολείων παρέχεται παγία ἐπιχορήγησις ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ 750 δραχμῶν κατὰ μῆνα δι' ἔξοδα γραφείου καὶ φωτισμοῦ καὶ 750 δραχμῶν μηνιαίως δι' ἔξοδα κινήσεώς των εἰς τοὺς ἐξ αὐτῶν ἐδρεύοντας ἐν Θεσσαλονίκῃ, Βόλῳ καὶ Πάτραις τῶν ἐξόδων κινήσεως τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ ὑγειονομικῶν ἐπιθεωρητῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 1266)1942».

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1805)1939 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολούθου :

«5. Ὁ σχολίατρος ἔχει βαθμὸν εἰσηγητοῦ δυνάμενος νὰ προάγῃται μετὰ τετραετῇ εὐδόκιμον ἐν ἐκάστῳ βαθμῷ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμὸν, μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ τμηματάρχου α' τάξεως συμπεριλαμβανομένου, προτάσει τοῦ Συμβουλίου Σχολικῆς Ὑγιεινῆς».

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1805)1939 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολούθου :

«1. Σχολίατροι διορίζονται πτυχιούχοι τῆς ἱατρικῆς τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου κατόπιν ἐπιτυχοῦς δοκιμασίας, ἐνεργουμένης καθ' ἡ Διάταγμα θέλει καθορίσῃ. Διὰ Διατάγματος ἐπίσης ὀρίζονται καὶ τὰ καταβλητέα παρὰ τῶν ὑποψηφίων ἐξέταστρα ὑπὲρ τῶν μελῶν τῆς ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς».

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 13 ἐπ' ἀνέρχεται ἐν ἰσχύϊ καταργουμένου τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2283)1940 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1805)1939 κλπ.».

3. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1805)1939 καταργεῖται.

4. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1805)1939 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολούθου παραγράφου 3 :

«3. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς δοκιμασίας συντάσσεται πίναξ τῶν ἐπιτυχόντων κατὰ τὴν σειράν τοῦ ὁποίου ἐνεργοῦνται οἱ διορισμοὶ τῶν σχολιάτρων. Μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τοῦ πίνακος ἐπιτυχόντων ἢ τὴν παρέλευσιν τριετίας ἀπὸ τῆς διενεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ δύναται νὰ προκηρυχθῇ νέος τοιοῦτος»

5. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1805)1939 ἀντικαθίσταται ὡς παράγραφος 4 διὰ τῆς ἀκολούθου :

«Ἡ πρώτη τοποθέτησις τῶν ἐπιτυχόντων διενεργεῖται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Σχολικῆς Ὑγιεινῆς».

Ἄρθρον 10.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1805)1939 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολούθου :

«2. Εἰς τοὺς σχολιάτρους παρέχεται παγία ἐπιχορήγησις 350 δραχμῶν μηνιαίως ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ δι' ἐξόδα γραφείου, φωτισμοῦ καὶ θερμάνσεως. Εἰς τοὺς ἐδρεύοντας ἐν Θεσσαλονίκῃ, Πάτραις καὶ Βόλῳ παρέχεται ἐπιχορήγησις 500 δραχμῶν μηνιαίως ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ δι' ἐξόδα κινήσεως πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐντὸς τῆς ἐδρας αὐτῶν. Ἐξόδα κινήσεως εἰς τοὺς σχολιάτρους Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς παρέχονται συμφώνως τῷ Νομοθετικῷ Διατάγματι 1260)1942».

Προστίθεται παράγραφος 3 ἔχουσα οὕτως :

«3. Τὰ γραφεῖα τῶν σχολιάτρων ἐγκαθίστανται κατὰ προτίμησιν εἰς τὰ Κέντρα Μαθητικῆς Ἀντιλήψεως ἢ ἐντὸς διδακτηρίων διαθετόντων κατάλληλον χώρον ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτων ἐντὸς ἄλλων δημοσίων κτιρίων τῆς ἐδρας αὐτῶν».

Ἄρθρον 11.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1805)1939 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολούθου :

«3. Ποινὴν μέχρι καὶ τοῦ προστίμου δραχμῶν 1.000 δύνανται νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὸν σχολιατρικὸν προσωπικὸν ὑπὸ τοῦς αὐτοὺς ὅρους καὶ διὰ τινὰ τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῆς σχολιατρικῆς ὑπηρεσίας, μέχρι δὲ καὶ τοῦ προστίμου δραχμῶν πεντακοσίων ἐπὶ τῶν σχολιάτρων οἱ ὑγειονομικοὶ ἐπιθεωρηταὶ σχολείων.

Ἐξαντλοῦντες δὲ οὗτοι τὴν δικαιοδοσίαν των ταύτην ἐφ' ὅταν ἤθελον κρίνει ἀρμόζουσαν βαρυτέραν ποινὴν ὑποβάλλουν τὸν πειθαρχικὸν φάκελλον εἰς τὸ Συμβούλιον Σχολικῆς Ὑγιεινῆς πρὸς ἐπίτασιν τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς περὶ ἐπιβολῆς ποινῆς μεγαλυτέρας τοῦ προστίμου τῶν δραχμῶν 200 δύναται ὁ τιμωρηθεὶς νὰ ἀσκήσῃ ἐντὸς προθεσμίας 10 ἡμερῶν ἔνστασιν εἰς τὸ Συμβούλιον Σχολικῆς Ὑγιεινῆς εἰς τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν συζήτησιν δὲν συμμετέχει ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς ὅταν πρόκειται νὰ κρίνῃ ἐπὶ ἀποφάσεως τούτου».

Ἄρθρον 12.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ νόμου 1805)1939 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολούθου :

1. Οἱ σχολιάτροι καὶ οἱ ὑγειονομικοὶ ἐπιθεωρηταὶ σχολείων δύνανται νὰ μετατίθενται :

α) τῇ αἰτήσει των.

β) πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ἄνευ ἰδίας ὑπαίτιότητος καὶ

γ) πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ἰδίᾳ ὑπαίτιότητι

Ἄρθρον 13.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1805)1939 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολούθου :

1. Εἰς τοὺς ὑγειονομικοὺς ἐπιθεωρητὰς σχολείων καὶ σχολιάτρους ἐπιτρέπεται ἡ ἀσκησις τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος, μόνον κατὰ τὰς ὥρας τῆς μὴ λειτουργίας τῶν σχολείων.

3. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ νόμου 1805)1939 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολούθου :

2. Δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὴν ὡς ἄνω διάταξιν τὸ λοιπὸν ἐπιστημονικὸν προσωπικὸν τῶν Κέντρων Μαθητικῆς Ἀντιλήψεως τῶν παθητικῶν ἀντιτραχωματικῶν ἱατρείων καὶ λοιπῶν ἱδρυμάτων μαθητικῆς ἀντιλήψεως. Εἰς τοὺς ὡς ἄνω ἱατροὺς ἀπαγορεύεται νὰ δέχωνται κατ' ἰδίαν μαθητὰς πρὸς θεραπείαν.

Ἄρθρον 14.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1805)1939 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολούθου :

2. Ἐκ τῶν ὑπηρετούντων σχολιάτρων οἱ ἔχοντες βαθμὸν τοῦ Εἰσηγητοῦ καὶ ὑπερδεκαεταετῆ ἱατρικὴν συνολικὴν ὑπηρεσίαν ὡς καὶ οἱ ἔχοντες τὸν βαθμὸν τοῦ Τμηματάρχου Β' τάξεως ὑπερδεκαεταετῆ συνολικὴν σχολιατρικὴν ὑπηρεσίαν προάγονται εἰς τὸν ἀμέσως ἐπόμενον βαθμὸν μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Σχολικῆς Ὑγιεινῆς.

Ἄρθρον 15.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1805)39 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολούθου :

1. Οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὰ Πειραματικὰ σχολεῖα Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης εἰς Πρότυπον Εἰδικὸν σχολεῖον Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὴν Χαρκοπέσιον Οἰκοκυρικὴν Σχολὴν ἱατροὶ ὑπάγονται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Σχολιατρικῆς ὑπηρεσίας.

2. Προστίθεται παράγραφος 3 εἰς τὸ ἄρθρον 21 ἔχουσα οὕτως :

Εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Προτύπου Εἰδικοῦ Σχολείου Ἀθηνῶν συμμετέχει καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολικῆς Ὑγιεινῆς.

Ἄρθρον 16.

1. Τὸ ἐδάφιον ζ' τῆς αὐτῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1805)1939 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολούθου :

ζ' Ἐνα ἱατρὸν ἢ ἄλλον ἐπιστημόνα εἰδικὸν πρὸς καθορισμὸν τῆς ἐπαγγελματικῆς κατευθύνσεως τῶν μαθητῶν καὶ τὰς λοιπὰς παιδολογικάς ἐρεῦνας παρουσιάζονται ἀποδεξιγμένως εἰδικὰς σπουδὰς ἐν ἀλλοδαπῇ καὶ παρ' ᾧ ἀνυσπᾶται καὶ εἰς ἐκπαιδευτικὸς λειτουργὸς μετὰ γνώμην τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 17.

1. Τὸ ἐδάφιον 2 τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ

Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1805)1939 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ :

Διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ προσωπικοῦ τῶν Κέντρων Μαθητικῆς Ἀντιλήψεως ἀπαιτεῖται πρότασις τοῦ Συμβουλίου Σχολικῆς Ὑγίεινῆς στηριζομένη εἰς παρομοίαν τῶν Διευθυντῶν τῶν Κέντρων Μαθητικῆς Ἀντιλήψεως.

2. Τὸ ἐδάφιον 3 τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1805)1939 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ :

Διὰ τὴν ἐνέργειαν προαγωγῶν ἐν γένει τοῦ σχολιατρικοῦ προσωπικοῦ ἀπαιτεῖται πρότασις τοῦ Συμβουλίου Σχολικῆς Ὑγίεινῆς στηριζομένην εἰς παρομοίαν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Σχολιατρικῆς ὑπηρεσίας, καὶ εἰς ἐκθέσεις ὑγειονομικῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν σχολείων καὶ διευθυντῶν τῶν Κέντρων Μαθητικῆς Ἀντιλήψεως.

3. Τὸ 3ον καὶ 4ον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1805)1939 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ :

Ποινὰς ἐπιπλήξεως ἢ προστίμου μέγχι 500 δραχμῶν δύνανται νὰ ἐπιβάλουν καὶ αἱ διευθυνταὶ τῶν Κέντρων Μαθητικῆς Ἀντιλήψεως.

Ἐφέσεις κατὰ τῶν ποινῶν ἀνωτέρων τῶν 200 δραχμῶν δύνανται νὰ ἀσκήσουν ἐνὶ ὄντι τοῦ Συμβουλίου Σχολικῆς Ὑγίεινῆς αἱ ἀνήκοντες εἰς τὸ ἐπιτελεστικὸν προσωπικόν.

*Ἄρθρον 18

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 38 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολουθοῦ :

1. Ὡς ὅριον ἡλικίας ὅσα τῇ συμπληρώσει τοῦ ὁποῦν ὑπογενοῦται ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῆς Σχολιατρικῆς ὑπηρεσίας, οἱ ὑγειονομικοὶ ἐπιθεωρηταὶ σχολείων καὶ αἱ σχολιάτρου νὰ ἀποχωρήσουν τῆς ὑπηρεσίας ὁρίζεται τὸ ὅσον ἕως τῆς ἡλικίας τῶν.

2. Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 38 καταργεῖνται.

*Ἄρθρον 19.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 904)1941 περὶ τοαγωγματοικῶν δημοτικῶν σχολείων» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολουθοῦ :

α1. Εἰς τὰ σχολικὰ ἀντιτραγωματοικὰ ἱατροεῖα ἐνεργεῖται ἡ θεραπεία καὶ τῶν τραγωματοικῶν μαθητῶν τῶν σχολείων Μέσης Ἐκπαίδευσως, ὡς καὶ τῶν μὴ φοιτῶντων εἰς τὰ σχολεῖα καὶ ἀγόντων μαθητικὴν ἡλικίαν ἀπὸρων παιδίων».

2. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ αὐτοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 904)1941 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολουθοῦ :

α1. Καθὼντὰ προῖσταμένου σχολικοῦ ἀντιτραγωματοικοῦ ἱατροεῖου δύνανται νὰ ἀνατεθῶσι δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου Σχολικῆς Ὑγίεινῆς καὶ εἰς τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὴν σχολιατρικὴν ὑπηρεσίαν ἱατροὺς ὡς καὶ εἰς τοὺς κεκτημένους πτυχίον σχολιάτρου τοιοῦτους, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἔχουν εἰδικῶς ἀπικήθῃ εἰς τὰ τοῦ τραγωματοικοῦ.

3. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 8 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολουθοῦ :

α2. Καθὼντὰ Ἐπιθεωρητοῦ Σχολικῶν ἀντιτραγωματοικῶν ἱατροεῖων δύνανται νὰ ἀνατεθῶσι ὁμοίως εἰς τοὺς ἀνήκοντας

εἰς τὴν σχολιατρικὴν ὑπηρεσίαν ἱατροὺς ἐφ' ὅσον οὗτοι κέκνηται εἰδικότητα ὀφθαλμιάτρου».

4. Προστίθεται εἰς τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Ν. Α. 904)41 ἡ ἀκλουθος ὑπ' ἀριθ. 3 παράγραφος :

α3. Τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω παραγράφων καθήκοντα προῖσταμένου σχολικοῦ ἀντιτραγωματοικοῦ ἱατροεῖου ἢ Ἐπιθεωρητοῦ σχολικῶν ἀντιτραγωματοικῶν ἱατροεῖων δύνανται νὰ ἀνατεθῶσι καθ' ὅμοιον τρόπον καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὁρους καὶ εἰς ἱατροὺς συνταξιούχους δημοσίους ὑπαλλήλους».

5. Ἡ παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. Α. 904)41 τροποποιεῖται ὡς κάτωθι.

α2. Εἰς τοὺς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 8 ἀναλαμβάνοντας καθήκοντα ἱατροῦν σχολικῶν ἀντιτραγωματοικῶν ἱατροεῖων ἢ ἐπιθεωρητῶν τούτων παρέγεται ἐπίδομα διπλάσιον πρὸς τὰς καθοριζόμενας ὑπὸ τῆς προηγούμενης παραγράφου ἀντιστοιχοῦς ἀποδοχὰς ἱατροῦ ἢ Ἐπιθεωρητοῦ.

6. Προστίθεται εἰς τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Ν. Α. 904)41 ὡς παράγρ. 3 ἡ ἀκλουθος :

3. Ὁ Ἐπιθεωρητὴς σχολικῶν Ἀντιτραγωματοικῶν ἱατροεῖων δύνανται νὰ μεταθέτῃ τὸ προσωπικόν τῶν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ ἀντιτραγωματοικῶν ἱατροεῖων κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Σχολικῆς Ὑγίεινῆς, πρὸς δ ἀναφέρεται δι' ἡτιολογημένης του ἐκθέσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Προεδρεύων Ἀντιπροέδρος
Κ. ΛΟΓΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΗΛΑΚΟΣ,
Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουλίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(7)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1550)1942.

Περὶ καθορισμοῦ εἰδικῶν ἐνσήμων (θεατροσήμερον) πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πόρων τοῦ Ταμεῖου Συντάξεων Ἡθοποιῶν, Συγγραφέων, Μουσικῶν καὶ Τεχνιτῶν Θεάτρου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐγόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομ. Α) τοῦ τῆς 30 Ἀπριλίου 12 Μαΐου 1941 περὶ τῶν ἀκουστικῶν τῶν τῆς Κυβερνήσεως κλπ., ἀποφασίσαντες καὶ διατάσσοντες.

*Ἄρθρον 1.

Πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πόρων τοῦ Ταμεῖου Συντάξεων Ἡθοποιῶν, Συγγραφέων, Μουσικῶν καὶ Τεχνιτῶν Θεάτρου καὶ βελτίωσιν τῶν συντάξεων τῶν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο ὑπαλειπμένων ὡς ἀνω προσώπων, καθορίζονται, ἐντὸς τοῦ

δι' αποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ἑργασίας, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 12 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1151)1942 Νομ. Διατάγματος «περὶ συστάσεως ὀργανισμοῦ Ταμείου ἀργούντος προσωπικοῦ ἡμερησίου τύπου» καθοριζόμενου ἐκάστοτε ποσοστοῦ ἐκ τοῦ ἐνιαίου προσθέτου τέλους ἐπὶ τοῦ φόρου δημοσίων θεαμάτων καὶ οἱ ἀκόλουθοι πόροι.

Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου 1942 καθορίζεται καὶ ἐπιβάλλεται εἰδικὸν ἔνσημον, ὀνομαζόμενον ἐφεξῆς «θεατρῶσημον» εἰς τὰς ἀκολούθους εἰδικὰς περιπτώσεις :

1) Ἐπὶ πάσης συμβάσεως μισθώσεως ἀκινήτου ἵνα χρησιμοποιοῦντο ὡς θέατρον, κινηματογράφος, θέατρον ποικιλιῶν, Καραγκιόζης, Κουκλοθέατρον κλπ. γινομένης δι' ἐκάστην θεατρικὴν περίοδον (χειμερινὴν ἢ θερινὴν) ἡ μέρος αὐτῆς ἐπικολλᾶται θεατρῶσημον δραχμῶν χιλίων (1.000).

2) Ἐπὶ πάσης συμβάσεως μισθώσεως ἐργασίας, ὑπογραφομένης μεταξὺ ιδιοκτῆτου καὶ Διευθυντοῦ Θεάτρου, Κινηματογράφου, Θεάτρου Ποικιλιῶν, Καραγκιόζη, Κουκλοθέατρου ἢ ἄλλου οἰουδήποτε ἐπιχειρηματίου καὶ ἡθοποιῶν, χωρωδίων, τραγουδιστῶν, χορευτῶν, ὑποβόλων ἢ ἄλλου προσώπου ἀναλαμβάνοντος ἐργασίαν ὑφ' οἰανδήποτε ιδιότητα εἰς τὰς ὡς ἄνω ἐπιχειρήσεις, συναπτομένης δὲ δι' ἐκάστην θεατρικὴν περίοδον (χειμερινὴν ἢ θερινὴν) ἡ μέρος αὐτῆς, ἐπικολλᾶται θεατρῶσημον, ὀριζόμενον κατὰ κλίμακα ἀποδοχῶν ὡς ἀκολούθως :

α) ἐπὶ μηνιαίων ἀποδοχῶν μέχρι δραχμῶν 3000 θεατρῶσημον δραχ. 50.

β) ἐπὶ μηνιαίων ἀποδοχῶν ἀπὸ δραχμῶν 3001 — 6000 δραχ. 75.

γ) ἐπὶ μηνιαίων ἀποδοχῶν ἀπὸ δραχμῶν 6001 — 10000 δραχ. 100.

δ) ἐπὶ μηνιαίων ἀποδοχῶν ἀπὸ δραχμῶν 10001 — 15000 δραχ. 150.

ε) ἐπὶ μηνιαίων ἀποδοχῶν ἀπὸ δραχμῶν 15001 — 20000 δραχ. 200.

στ) ἐπὶ μηνιαίων ἀποδοχῶν ἀπὸ δραχμῶν 20001 — 30000 δραχ. 300.

ζ) ἐπὶ μηνιαίων ἀποδοχῶν ἀπὸ δραχμῶν 30001 — 100000 δραχ. 500.

η) ἐπὶ μηνιαίων ἀποδοχῶν ἀπὸ δραχμῶν 100001 καὶ ἄνω δραχ. 1000.

3) α) Ἐπὶ πάσης ἐγγραφῆς ἢ ἀνανεώσεως ἐγγραφῆς εἰς ἰδιωτικὰς Δραματικὰς Σχολὰς θεατρῶσημον ἐπικολλῶμενον ἐπὶ τοῦ Μαθητολογίου δραχ. 50.

β) Ἐπὶ παντὸς πτυχίου, ἐνδεικτικοῦ, πιστοποιητικοῦ ἢ ἀποδεικτικοῦ σπουδῶν ἐκδιδόμενου ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω Σχολῶν, θεατρῶσημον δραχ. 50.

4) α) Ἐπὶ πάσης αἰτήσεως ἢ προσφυγῆς ἀπευθυνομένης πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀδείας ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος τοῦ ἡθοποιῦ, θεατρῶσημον δραχ. 50.

β) Ἐπὶ πάσης αἰτήσεως ἢ προσφυγῆς ἀπευθυνομένης πρὸς 1. Ὁ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐγγεῖος φόρος ἐπὶ τῶν ἔρωτην Δευτεροβάθμιον Ἐπιτροπὴν Θεάτρου, θεατρῶσημον δραχ. 100.

γ) Ἐφ' ἐκάστης ἀδείας ἀσκήσεως θεατρικοῦ ἐπαγγέλματος πάσης εἰδικότητος προσωρινῆς ἢ γενικῆς ἢ ἀνανεώσεως αὐτῆς χορηγουμένης ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀδείας ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος τοῦ ἡθοποιῦ θεατρῶσημον δραχ. 100.

5) Ἐπὶ πάσης αἰτήσεως ὑποβαλλομένης εἰς τὰ Ὑπουργεῖα Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ἑργασίας ὑπὸ ἡθοποιῦ πάσης εἰδικότητος ἢ παντὸς προσώπου ἐργαζομένου εἰς θέατρον, κινηματογράφον, θέατρον ποικιλιῶν, καραγκιόζην, κουκλοθέα-

τρον κλπ. ἢ ὑπὸ ἐπιχειρηματίου τῶν ὡς ἄνω κατηγοριῶν, θεατρῶσημον δραχμῶν 10.

6) Ἐπὶ πάσης ἀποδείξεως ἐξοφλήσεως μηνιαίων ἀποδοχῶν (μισθοῦ ἢ ἡμερομισθίου) διδομένης ὑπὸ παντὸς προσώπου ἐργαζομένου ὑφ' οἰανδήποτε ιδιότητα εἰς τὰ ὡς ἄνω δημόσια θεάματα θεατρῶσημον δραχ. 5.

7) Ἐπὶ πάσης ἀδείας ἢ παρατάσεως ἀδείας χορηγουμένης ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας Ἀλλοδαπῶν διὰ τὴν παραμονὴν ξένου καλλιτέχνου ἐν Ἑλλάδι, θεατρῶσημον δραχ. 100.

8) Ἐφ' ἐκάστης ὑποβαλλομένης αἰτήσεως πρὸς τὴν Δ)σιν Λαϊκῆς Διαφωτίσεως (Ὑπηρεσίαν Ἑλέγχου Θεατρικῶν Ἑργῶν) πρὸς χορήγησιν ἀδείας, ὀρίζεται δι' ἐκαστον αὐτοτελὲς θεατρικὸν ἔργον, θεατρῶσημον δραχ. 10.

9) Ἐφ' ἐκάστης πιστοποιήσεως ἢ βεβαιώσεως συνταξίου ὑπηρεσίας ὑποβαλλομένης εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Ἡθοποιῶν, θεατρῶσημον δραχ. 10.

10) Ἐφ' ἐκάστης αἰτήσεως ὑποβαλλομένης εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Ἡθοποιῶν δι' οἰανδήποτε αἰτίαν, θεατρῶσημον δραχ. 10.

11) Ἐφ' ἐκάστου βιβλιαρίου χορηγίας συνάξεως, ἐκδιδόμενου ὑπὸ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Ἡθοποιῶν, θεατρῶσημον δραχ. 10.

12) Ἐπὶ πάσης συμβάσεως ὑπογραφομένης μεταξὺ θεατρικοῦ συγγραφέως καὶ θεατρικοῦ ἐπιχειρηματίου, θεατρῶσημον δραχ. 150.

Ἄρθρον 2.

Διὰ Διατάγματος τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ἑργασίας δύνανται νὰ αὐξάνωνται ἢ νὰ μειώνωνται ἐκάστοτε τὰ διὰ τοῦ ἀνωτέρου ἀρθροῦ καθορισθέντα ποσὰ τῶν ἐπικολλωμένων δι' ἐκάστην κατηγορίαν ἐγγράφων θεατροσήμεων ὡς ἐπίσης καὶ νὰ καθορίζωνται καὶ ἄλλαι κατηγορίαι ἐγγράφων ὑποκειμένων εἰς καταβολὴν θεατροσήμεου καὶ τὸ ἐπικολλόμενον ἐπ' αὐτῶν ὡς ἄνω εἰδικὸν ἔνσημον.

Ἄρθρον 3.

Δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἑθνικῆς Παιδείας, Ἑργασίας καὶ Οἰκονομικῶν θέλουν καθορισθῇ ὁ τύπος τοῦ θεατροσήμεου καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ λεπτομέρεια ἀφορῶσα εἰς τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως καὶ ἀποδόσεως τῶν εἰσπράξεων εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Ἡθοποιῶν κλπ.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιευσέως του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 3 Ἰουλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Δ. ΤΣΙΡΠΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 25 Ἰουλίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(8)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ υπ' αριθ. 1551)1942

Περί προεισπράξεως ἀμέσων τινῶν φόρων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Τὸν νόμον υπ' αριθ. 1 τοῦ υπ' αριθ. 1 τῆς 30 Ἀπριλίου 1941 Ν. Διατάγματος «περὶ τῶν ἀρμοδιότητων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς μερικτῆς ἐνασκήσεως τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημόσιου ἐξ ἀμέσων τινῶν φορολογικῶν καὶ εἰσπράξεως τοῦ ἐκ τοῦ ἐνασκουμένου μερικῶς δικαιώματος προκύπτοντος φόρου ἐντὸς τῆς περιόδου κτήσεως τῆς εἰς αὐτὸν υποκειμένης προσόδου, καθιεροῦνται σύστημα προεισπράξεως κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις εἰδικώτερον ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 2.

1. Ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1942—43 καὶ ἐφεξῆς οἱ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων διατάξεων υποκείμενοι :

α') εἰς τὸν φόρον καθαρῶν προσόδων Α' Κατηγορίας (εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν), Β' Κατηγορίας (εἰσοδημάτων ἐξ ἐκμισθουμένων γαιῶν), Δ' Κατηγορίας (κερδῶν ἐξ ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων) καὶ εἰς τὸν συμπληρωματικὸν φόρον ἐπὶ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου,

β') εἰς τὸν φόρον ἐπιτηδεύματος ἐπὶ τῇ βάσει κατατάξεως, καὶ

γ') εἰς τὸν φόρον ἐπὶ τῶν ἐκτάκτων κερδῶν τοῦ Ν. Διατάγματος 441)1941, ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἐντὸς ἐκάστου φορολογικοῦ ἔτους καταβολὴν μέρους τοῦ φόρου τοῦ ἐπομένου φορολογικοῦ ἔτους, ἴσου πρὸς τὰ ἐξήκοντα τοῖς ἑκατὸν (60%) τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου τοῦ τρέχοντος φορολογικοῦ ἔτους.

2. Πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου, κατὰ πᾶσαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐφεξῆς βεβαιώσιν φόρου τῶν ἀνωτέρω φορολογικῶν τοῦ φορολογικοῦ ἔτους 1942—43 καὶ ἐφεξῆς, συμβεβαιούται καὶ συνεισπράττεται ποσοστὸν ἐξήκοντα τοῖς ἑκατὸν (60%) αὐτῶν ὡς φόρος τοῦ ἐπομένου φορολογικοῦ ἔτους.

3. Προκειμένου περὶ τῶν ἤδη γεννημένων βεβαιώσεων τῶν φόρων τῶν ἀνωτέρω φορολογικῶν τοῦ φορολογικοῦ ἔτους 1942—43 βεβαιοῦνται συμπληρωματικῶς ἐξήκοντα τοῖς ἑκατὸν (60%) αὐτῶν ὡς ποσοστὸν τοῦ φόρου τοῦ φορολογικοῦ ἔτους 1943—44. Τὸ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον βεβαιούμενον ποσοστὸν φόρου εἰσπράττεται κατὰ τὸ ἥμισυ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου 1942 καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1943.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐν ἡ περιπτώσει κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ φορολογικοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐνεργηθῆσεται ἡ προκαταβολὴ τοῦ ποσοστοῦ (60%) ο, ὃ ὑπόχρεως εἰς αὐτὸ διέκοψε τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγελματῆς του ἢ ἀπεβίωσεν, ἐκπίπτει, αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων, τὸ μὴ καταβληθὲν ποσὸν τοῦ ποσοστοῦ (60%) ο.

2. Ἐν περιπτώσει ἀντικαταστάσεως τοῦ καρπούμενου τὸ εἰσόδημα ἐκ τοῦ ἀκινήτου, ἐνεκα τῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ φορολογικοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐνεργηθῆσεται ἡ προκαταβολὴ τοῦ ποσοστοῦ, μετεβιβάσεως κυριότητος ἢ ἄλλως, ὃ δικαιούχος

καὶ ὁ διάδοχος εἰσδηματίας ὑποχρεοῦνται ἀλληλεγγύως εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ ποσοστοῦ (60%) ο.

Ἄρθρον 4.

1. Ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1942 καὶ ἐφεξῆς οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ὑπόχρεοι πρὸς παρακράτησιν τοῦ φόρου ΣΤ' Κατηγορίας (ἀμοιβῶν ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν) ὑποχρεοῦνται ὅπως τὸ πρῶτον δεκαήμερον τῶν μηνῶν Ἀπριλίου, Ἰουλίου, Ὀκτωβρίου καὶ Ἰανουαρίου καταβάλλωσιν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον διόκληρον τὸ ποσὸν τοῦ παρακρατηθέντος φόρου ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ἀμέσως προηγουμένου τριμήνου τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν καὶ ὑποβάλλωσιν εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφόρον σχετικὸν σημείωμα, ἐνεργουμένης οἰκοθεν τῆς βεβαιώσεως τοῦ φόρου.

2. Ἐν περιπτώσει μὴ καταβολῆς, ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον προθεσμίας τοῦ παρακρατηθέντος φόρου ΣΤ' Κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τριμήνου τινός, βεβαιούται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου φόρος διὰ τὸ τρίμηνον, δι' ὃ παρελείφθη ἡ καταβολή, ἴσος πρὸς τὴν τέταρτον τοῦ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὑποχρέου εἰς παρακράτησιν προσωρινῶς ἢ ὀριστικῶς βεβαιωθέντος φόρου ΣΤ' Κατηγορίας τοῦ τρέχοντος φορολογικοῦ ἔτους.

3. Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν μηνῶν Ἀπριλίου ἕως καὶ Σεπτεμβρίου 1942 καταβληθῆσεται τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου 1942.

Ἄρθρον 5.

1. Τὰ ποσὰ τῶν φόρων τοῦ ἐπομένου φορολογικοῦ ἔτους τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου προκαταβλητέα ἐντὸς τοῦ τρέχοντος φορολογικοῦ ἔτους θεωροῦνται διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερήμερίας ὡς ἔσονται τοῦ φορολογικοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐγένετο ἡ βεβαίωσις.

2. Ἐξαιρετικῶς προκειμένου περὶ τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος νόμου βεβαιούμενου φόρου καθαρῶν προσόδων ΣΤ' Κατηγορίας οἱ τόκοι ὑπερήμερίας ὑπολογίζονται ἀπὸ τῆς χρονολογίας λήξεως τῆς προθεσμίας καταβολῆς τοῦ φόρου ἐκάστου τριμήνου.

Ἄρθρον 6.

1. Τὸ κατὰ τὸν παρόντα νόμον προεισπραττόμενον ποσοστὸν τοῦ φόρου ἐκάστης τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ἀναφερομένων φορολογικῶν τοῦ ἐπομένου φορολογικοῦ ἔτους, συμφηρίζεται πρὸς τὸν ἐτήσιον φόρον τῆς αὐτῆς φορολογίας τοῦ αὐτοῦ φορολογικοῦ ἔτους.

2. Ἐν ἡ περιπτώσει τὸ προεισπραττόμενον ποσοστὸν εἶναι μεγαλύτερον τοῦ ἐτήσιου φόρου τῆς αὐτῆς φορολογίας τοῦ αὐτοῦ φορολογικοῦ ἔτους ἐνεργεῖται ἐπιστροφή τοῦ ἐπὶ πλεόν καταβληθέντος ποσοῦ ἢ ἐκπτώσεως τοῦ ἐπὶ πλεόν βεβαιωθέντος ποσοῦ.

3. Προκειμένου περὶ τῆς περιπτώσεως τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος νόμου, τὸ καταβληθὲν ποσοστὸν (60%) ο ὑπὸ τοῦ δικαιούχου εἰσδηματίου συμφηρίζεται κλπ. εἰς τὸν ἐτήσιον φόρον τοῦ διαδόχου εἰσδηματίου, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

"Άρθρον 7.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται μόνον ἐπὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων φορολογιῶν τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφορῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Καλλιθέας, Φαλήρου, Ἀμαρουσίου καὶ Θεσσαλονίκης.

2. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ δύνανται νὰ ἐπεκτείνηται ἢ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ εἰς ἐτέρας Οἰκονομικὰς Ἐφορίας τῆς Χώρας.

3. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ δύνανται νὰ περιληφθῶσι καὶ ἕτεροι φόροι εἰς τὸ κατὰ τὸν παρόντα νόμον σύστημα πρὸς ἐσπράξεως αὐτῶν.

"Άρθρον 8.

1. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κανονίζονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν τῶν διατάξεων δι' ἃς ἄλλως ὥριστα ἐν αὐτῷ.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 14 Ἰουλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ,
Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 25 Ἰουλίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1552)1942

Περὶ χορηγήσεως ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς ἐξ αἰχμαλωσίας ἐπανερχομένους ἀξιωματικούς καὶ ὁπλίτας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

"Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Ν. Διατάγματος «περὶ ἀρμοδιότητων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν.

"Άρθρον μόνον.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1152 Ν. Διατάγματος «περὶ χορηγήσεως μηνιαίου βοηθήματος εἰς ἐφόδρους ἀξιωματικούς καὶ Ἀνθ)στὰς τοὺς προσερχομένους ἐκ Κρήτης, Ἀνατολικῆς Μακεδονίας, Θράκης, Βορείου Ἠπείρου καὶ ἐξωτερικοῦ καὶ ρυθμίσεως ἐτέρων ζητημάτων», ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Παρέχεται ἐφ' ἀπαξ ἀποζημίωσις εἰς τοὺς ἐπανερχομένους ἐξ αἰχμαλωσίας ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐκ Κρήτης.

α) Μονίμους καὶ ἐφόδρους γενικῶς ἀξιωματικούς καὶ Ἀνθ)στὰς καὶ τοὺς τοῦτοις ἐξομοιούμενους τοῦ Στρατοῦ, ξηρᾶς καὶ Χωροφυλακῆς, θαλάσσης καὶ ἀέρος ἐκ δραχμῶν δέκα χιλιάδων (10.000).

β) Μονίμους ἀνακατατεγμένους καὶ ἐθελοντάς ὁπλίτας

τοῦ Στρατοῦ ξηρᾶς, χωροφυλακῆς, θαλάσσης καὶ ἀέρος ἐκ δραχμῶν τεσσάρων χιλιάδων (4.000).

γ) Ὀπλίτας γενικῶς στρατευσίμους, κληρωτοὺς, δοκίμους καὶ ἐφόδρους τοῦ Στρατοῦ, ξηρᾶς, χωροφυλακῆς, θαλάσσης καὶ ἀέρος δραχμῶν πεντακοσίων (500).

Ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν χωροφυλακῆς βαρύνει τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμόν τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

2. Διὰ διατάγῶν τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ Ἐσωτερικῶν καθορίζονται τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ στοιχεῖα διὰ τὴν ἀπόληψιν τῆς ἀνωτέρω ἀποζημιώσεως.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος συντακτικοῦ καὶ Νομοθετικοῦ περιεχομένου ἄρχεται ἀφ' ἧς ἰσχύος τὸ τροποποιούμενον ὑπ' ἀριθ. 1152 Ν. Διατάγμα.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 3 Ἰουλίου 1942

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 25 Ἰουλίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(10)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1553)1942

Περὶ ἀναγνωρίσεως γάμων Στρατιωτικῶν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

"Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 τῆς 30 Ἀπριλίου)2 Μαΐου 1941 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ τῶν ἀρμοδιότητων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν.

"Άρθρον 1.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 461)1941 Ν. Δ. «περὶ ἀναγνωρίσεως γάμων Στρατιωτικῶν τῆς Χωροφυλακῆς», ὑπάγονται καὶ οἱ Ἐνωμοτάρχαι οἱ τελέσαντες γάμον ἀπὸ τῆς 8ης Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος.

"Άρθρον 2.

Ἐνωμοτάρχαι, ἀπολυθέντες ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι σήμερον, ὡς νομφευθέντες παρὰ νόμους, δύνανται, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ των, νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς τάξεις τῆς Χωροφυλακῆς, διὰ διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, τοῦ χρόνου καθ' ὃν οὗτοι διετέλεσαν ἐκτὸς ὑπηρεσίας ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως μέχρι τῆς ἐπανακατατάξεώς των, λογισμένου ὡς τοιοῦτου συνεχοῦς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας διὰ πάσης τῆς περιπτώσεως, πλὴν ἀποδοχῶν.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσίευσής αυτού εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τῇ 23 Μαΐου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΔΟΥΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Κ. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΗΛΑΚΟΣ, Δ. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ευσεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τῇ 25 Ἰουλίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
καὶ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(11)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1554)1942

Περὶ ἐπιβολῆς φόρου καὶ προσθέτου υποχρεωτικοῦ παρακρατήματος ἐπὶ τῶν βρωσίμων ἐλαίων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 30 Ἀπριλίου) 2 Μαΐου 1941 «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀπεφασίσαν καὶ διατάσσομεν·

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἀντικείμενον τοῦ φόρου. Φορολογικὸς συντελεστής. Φορολογικὴ περίοδος. Φορολογικὸν διαμέρισμα.

Ἄρθρον 1.

1. Αἱ βρώσιμοι ἐλαῖαι, μεταφερόμεναι ἀπὸ τοῦ ἐνὸς φορολογικοῦ διαμερίσματος εἰς ἕτερον τοιοῦτον ἢ ἐξαγόμεναι εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὑπόκεινται εἰς τὸν κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ἔγγειον φόρον, εἰσπραττόμενον εἰς εἶδος.

2. Βρώσιμοι ἐλαῖαι κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς προηγουμένης παραγράφου νοοῦνται πᾶσαι αἱ χονδρόκαρποι ποικιλίαι αἱ διατιθέμεναι εἰς τὴν κατανάλωσιν ἀπ' εὐθείας πρὸς βρώσιν καὶ οὐχὶ πρὸς ἐκθλίψιν ἐλαίου, διατετηρημέναι δὲ δι' ἄλλας.

3. Εἰς τὸν αὐτὸν φόρον ὑπόκεινται καὶ αἱ βρώσιμοι ἐλαῖαι προ τῆς κατὰ τὴν ἀνωτέρω μεταφορᾶς ἢ ἐξαγωγῆς αὐτῶν καὶ πρὸ ἔτι τῆς ἐν ἄλλαι διατηρήσεως αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον ἐφ' ὅσον ὁ παραγωγὸς ἢ οἰοσδήποτε κάτοχος τῶν ἐλαίων τούτων ἤθελεν ζητήσει τὴν παραχρὴν αὐτῶν παρὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Μονοπωλίου ἁλατος πρὸς διατήρησιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ κατεχομένων ἐλαίων.

Ἄρθρον 2.

1. Ὁ συντελεστής τοῦ ἔγγειου φόρου ἐπὶ τῶν βρωσίμων ἐλαίων ὀρίζεται εἰς δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10 ο ο), καταβάλλεται δὲ υποχρεωτικῶς εἰς εἶδος, προκειμένου μὲν περὶ τῶν μεταφερομένων ἢ ἐξαγομένων ἐλαίων κατὰ τὴν μεταφορὰν τούτων ἀπὸ τοῦ ἐνὸς φορολογικοῦ διαμερίσματος εἰς ἕτερον ἢ κατὰ τὴν ἐξαγωγήν αὐτῶν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, προκειμένου δὲ περὶ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ προηγουμένου ἁρθρου 1 βρωσίμων ἐλαίων πρὸ τῆς ὑπὸ τῆς ἀμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ἑλ-

ληνικοῦ Μονοπωλίου χορηγήσεως τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὴν ἄλλισιν τῶν ἐλαίων τούτων ἁλατος.

2. Ὁ κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἔγγειος φόρος προσαυξάνεται κατὰ τὰ εἴκοσιν ἑκατοστὰ αὐτοῦ (0,20) τοῦ προϊόντος τῆς προσαυξήσεως ταύτης διατιθεμένου πρὸς καταπολέμησιν τοῦ δάκου καὶ λοιπῶν ἐχθρῶν καὶ νόσων τῆς ἐλαίας. Καὶ ἡ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον προσαύξησης καταβάλλεται ἐπίσης εἰς εἶδος συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ 1 ὀριζόμενα.

3. Ἐξαιρέσει τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 2 προσαυξήσεως οὐδεμία ἄλλη προσαύξησης κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐπιβάλλεται ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἔγγειου φόρου εἴτε ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου εἴτε ὑπὲρ Δήμου ἢ Κοινότητος εἴτε ὑπὲρ οἰουδήποτε ἄλλου εἰδικοῦ Ταμείου ἢ Νομικοῦ προσώπου ἢ Ὁργανισμοῦ ἢ ὑπὲρ οἰουδήποτε ἄλλου σκοποῦ.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ φορολογικὴ περίοδος τῶν βρωσίμων ἐλαίων περιλαμβάνει χρονικὴν τοιαύτην, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους τῆς παραγωγῆς καὶ λήγουσαν τὴν 30ὴν Δεκεμβρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

2. Βρώσιμοι ἐλαῖαι παλαιᾶς ἐσοδείας μεταφερόμεναι ἢ ἐξαγόμεναι εἰς χρόνον μεταγενέστερον τῆς φορολογικῆς περιόδου, κατ' ἣν αὐταὶ παρήχθησαν, λογίζονται διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου ὡς παραχθείσαι κατὰ τὴν φορολογικὴν περίοδον, καθ' ἣν συντελεῖται ἡ μεταφορὰ ἢ ἐξαγωγή αὐτῶν, τοῦ ἐπὶ τούτων φόρου ἀποτελοῦντος ἐσόδον τῆς φορολογικῆς περιόδου, καθ' ἣν μεταφέρονται ἢ ἐξαγονται αὐταί.

3. Ἐξαιρετικῶς αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου 2 δὲν ἐφαρμόζονται προκειμένου περὶ βρωσίμων ἐλαίων ὑποβληθεῖσιν εἰς τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἔγγειον φόρον κατὰ τὴν ἄλλισιν αὐτῶν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 4.

1. Φορολογικὸν διαμέρισμα κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου νοεῖται, προκειμένου μὲν περὶ τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος, ἢ περιφέρεια τοῦ πρὸ τῆς ἐσχέσεως τοῦ νόμου ΔΝΖ' «περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων» ὑφισταμένου Δήμου, προκειμένου δὲ περὶ τῶν ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἐφεξῆς προσαρτηθεῖσιν ἐπαρχιῶν, ἢ περιφέρεια τῆς Κοινότητος.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ δύνανται, ἀναλόγως τῶν τοπικῶν συνθηκῶν, νὰ τροποποιεῖται ἐν ὁρισμέναις περιφερείαις τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 φορολογικὸν διαμέρισμα, καθοριζομένης ὡς τοιοῦτου περιφέρειας μείζονος ἢ ἐλάσσονος τοῦ ἐν τῇ αὐτῇ παραγράφῳ 1 ὀριζομένου φορολογικοῦ διαμερίσματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ὑποχρεωτικὸν παρακράτημα. Ποσοστὸν τούτου.

Ἄρθρον 5.

1. Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς συγκεντρώσεως βρωσίμων ἐλαίων εἰς ποσότητα ἐπαρκῆ διὰ τὸν ἐπισιτισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 1 ὑποκειμένων εἰς ἔγγειον φόρον βρωσίμων ἐλαίων, πλὴν τοῦ κατὰ τὸ προηγουμένον κεφάλαιον Α' ἔγγειου φόρου, καὶ πρόσθετον υποχρεωτικὸν παρακράτημα εἰς εἶδος ἐπὶ τῶν μεταφερομένων ἢ ἐξαγομένων βρωσίμων ἐλαίων ἢ, εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθρου 1, ἐπὶ τῶν, ὧν ἐπιδιώκεται ἡ ἄλλισις, βρωσίμων ἐλαίων.

2. Τὸ ποσοστὸν τοῦ ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἐκδιδομένης πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς φορολογικῆς περιόδου, δύναται δὲ τοῦτο νὰ ἢ διάφορον κατὰ περιφέρειας ἀλλότως τῆς ἐν ἐκάστη περιφέρειᾳ παραγωγῆς.

3. Τὸ πρόσθετον ὑποχρεωτικὸν παρακράτημα συμβέβαιονται καὶ συνεισπράττεται ὁμοῦ μετὰ τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐγγείου φόρου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου.

4. Τὸ προϊόν τοῦ παρακρατήματος περιέρχεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἐπομένων ἄρθρων εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου, ὑποχρεουμένου εἰς καταβολὴν πρὸς τὸν παραγωγὸν ἢ τὸν κάτοχον τοῦ ἀντικείμενου τῆς ἐξαγορᾶς αὐτοῦ, προσδιοριζομένου κατὰ τὰ κατωτέρω ὀριζόμενα.

3. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Βεβαίωσις καὶ εἰσπραξις τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος.

Ἄρθρον 6.

1. Ἀρμόδιος διὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐγγείου φόρου μετὰ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 2 προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος εἶναι ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς τῆς περιφέρειας, ἐν ἣ καίται τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος φορολογικὸν διαμερίσμα.

2. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν τὸ φορολογικὸν διαμερίσμα ἐμπίπτει εἰς τὴν περιφέρειαν πλείονων τῆς μιᾶς Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν, πᾶσα ἀμφισβήτησις περὶ τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου λύεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καθοριζούσης τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφορον.

Ἄρθρον 7.

Ὁ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐγγειος φόρος ἐπὶ τῶν βρωσίων ἐλαίων μετὰ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 2 προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος βεβαιούται διὰ ζυγίσεως κατὰ τὴν μεταφορὰν ἢ ἐξαγωγὴν τῶν βρωσίων ἐλαίων ἢ, εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 1, κατὰ τὴν υποβολὴν αἰτήσεως ἐκ μέρους τοῦ παραγωγοῦ ἢ τοῦ κατόχου βρωσίων ἐλαίων πρὸς τὰς κατὰ τόπους ἐπιτροπὰς διαθέσεως Μονοπωλιακῶν εἰδῶν περὶ χορηγήσεως αὐτῶν ἄλλως, πρὸς ἄλλω τῶν ὑπ' αὐτοῦ κατεχομένων ἐλαίων.

2. Ἡ ζυγίσις τῶν βρωσίων ἐλαίων καὶ ὁ καθορισμὸς τοῦ ἀναλογούντος ἐπὶ αὐτῶν ἐγγείου φόρου μετὰ τῆς προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος ἐνεργεῖται ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἐπομένων ἄρθρων ὀργάνων αὐτοῦ, ὡς καὶ τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 ὀργανισμοῦ.

3. Μετὰ τὴν ζυγίσιν τῶν ἐλαίων ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς ἢ τὰ ὄργανα τούτου μετὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 ὀργανισμοῦ σημειοῦσι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ζυγίσεως ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς εἰς διπλότυπον βιβλίον, τηρούμενον κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν μηχανοκίνητον τύπον, καὶ τὸ μὲν στέλεχος αὐτοῦ υπογράφεται ἰδιουχείρως ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου, τὸ δὲ ἀπόκομμα υπογράφεται ἀπ' ἐνὸς μὲν ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ τοῦ ὀργά-

νου αὐτοῦ, ἀπ' ἑτέρου δὲ ὑπὸ τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 ὀργανισμοῦ, ὅφ' ὧν καὶ παραδίδεται τοῦτο εἰς τὸν φορολογούμενον.

4. Πάν ὁ φορολογούμενος εἶναι ἀγράμματος ἢ ἀρνεῖται νὰ υπογράψῃ, τὸ στέλεχος υπογράφεται ὑπὸ δύο μαρτύρων εἰς τῶν τυχόν παριστάντων κατὰ τὴν ζυγίσιν. Μὴ ὑπαρχόντων μαρτύρων ἢ τῶν τυχόν ὑπαρχόντων τοιούτων δηλούντων ἀγνοίαν γραμμάτων ἢ ἀρνούμενων νὰ υπογράψωσι τὸ στέλεχος υπογράφεται ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 3 ὑπογραφόντων τὸ ἀπόκομα.

Ἄρθρον 8.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ μεταφορὰ βρωσίων ἐλαίων ἀπὸ τοῦ ἐνὸς φορολογικοῦ διαμερίσματος εἰς ἕτερον τοιοῦτον ἢ ἡ ἐξαγωγὴ αὐτῶν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει βεβαιωθῇ καὶ εἰσπραχθῇ ὁ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐγγειος φόρος μετὰ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 2 προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος.

2. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης εἰς τὰς τοπικὰς ἐπιτροπὰς διαθέσεως Μονοπωλιακῶν εἰδῶν ἢ ἐλίσεις τῆς παραγωγῆς ἄλλως πρὸς τοὺς παραγωγούς ἢ κατόχους βρωσίων ἐλαίων πρὸς ἄλλω τῶν ἐλαίων τῶν τούτων, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει βεβαιωθῇ καὶ εἰσπραχθῇ ὁ ἐπὶ τῶν ἐλαίων τούτων ἀναλογικὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐγγειος φόρος μετὰ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 2 προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος.

3. Πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων παραγράφων 1 καὶ 2, οἱ ἐπιθυμοῦντες ὅπως μεταφέρωσι ἢ ἐξαγάγωσι βρωσίμους ἐλαίους ὡς καὶ οἱ αἰτούντες παρὰ τῶν τοπικῶν ἐπιτροπῶν διαθέσεως Μονοπωλιακῶν εἰδῶν τὴν χορηγήσιν πρὸς αὐτοὺς ἄλλως πρὸς ἄλλω τῶν ἐλαίων τῶν ὑποχρεοῦνται, ὅπως ἀπευθύνωνται πρὸς τοὺς κατὰ τόπους Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους ἢ τὰ κατὰ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα ὄργανα αὐτῶν, ὡς καὶ πρὸς τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 ὀργανισμοῦ.

4. Οὗτοι, προβαίνοντες εἰς ζυγίσιν τῶν, ὧν ζητεῖται ἡ μεταφορὰ ἢ ἐξαγωγὴ ἢ ἄλλως, ἐλαίων καὶ ἐνεργούντες περαιτέρω τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 7 ὀριζόμενα προβαίνουν εἰς εἰσπραξίν εἰς εἶδος τοῦ ἀναλογούντος κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐγγείου φόρου μετὰ τῆς προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος, παραδίδουσι δ' ἀπόκομμά, ὅπερ ἐπέχει θέσιν ἀδείας μεταφορᾶς ἢ ἐξαγωγῆς ἢ ἀποτελεῖ ἀπαραίτητον δικαιολογητικὸν τῆς περὶ χορηγήσεως εἰς αὐτὸν ἄλλως αἰτήσεως.

5. Ἡ μεταφορὰ ἢ ἐξαγωγὴ τῶν ἐλαίων δέον νὰ συντελεσθῇ ἐντὸς τοῦ συνταμωτέρου χρονικοῦ διαστήματος.

6. Ἐν περίπτωσει μεταφορᾶς βρωσίων ἐλαίων ἀπὸ τοῦ ἐνὸς φορολογικοῦ διαμερίσματος εἰς ἕτερον τοιοῦτον, ὁ μεταφέρων ταύτας ὑποχρεοῦται, ὅμοιαν τῇ ἀφίξει τῶν ἐλαίων εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ τῶν, νὰ προσαυξήσῃ εἰς τὸν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφορον ἢ ὄργανον αὐτοῦ καὶ τὸν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἐκπρόσωπον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 ὀργανισμοῦ τὸ κατὰ τὴν ὡς ἂν παράγραφον 3 ἐπέχον θέσιν ἀδείας μεταφορᾶς ἀπόκομμα.

7. Οἱ πρὸς οὖς προσάγεται τὸ ἀπόκομμα τοῦτο, μετὰ ἐπαλήθευσιν τῆς μεταφερθείσης ποσότητος, προβαίνουν εἰς θεώρησιν τοῦ ἀποκόμματος, ἢ θεώρησις δ' αὕτη ἐπέχει θέσιν ἀδείας διὰ τὴν περαιτέρω μεταφορὰν ἢ ἐξαγωγὴν τῶν βρωσίων ἐλαίων.

"Άρθρον 9.

1. Διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐγγείου φόρου μετὰ τῆς προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφεροὺς δικαιούται, ὅπως, μετ' ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν προσλαμβάνῃ τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν ἐπιστάτων καὶ ἐποπτῶν, οἵτινες χρησιμεύουσιν ὡς ὄργανα βεβαίωσης τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐγγείου φόρου τῆς προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος.

2. Διὰ τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζονται α') ὁ ἀριθμὸς τῶν προσληφθησομένων ἐπιστάτων καὶ ἐποπτῶν β') ἡ ἀντιμισθία τῶν ἐπιστάτων καὶ ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἐποπτῶν καὶ γ') τὰ ὁδοιπορικὰ ἐξόδα ἢ ἐξόδα κινήσεως τῶν ἐπιστάτων καὶ ἐποπτῶν.

3. Ὡς ἐπιστάται δύνανται νὰ χρησιμοποιοῦσιν εἴτε ἰδιῶται εἴτε καὶ δημόσιοι ἐν γένει ὑπάλληλοι ἢ ὑπέρταται, ὡς καὶ οἱ ἐντεταλμένοι τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν ἄλλων φορολογικῶν ἐπὶ προσθέτῳ ἀποζημιώσει ἢ καὶ ἄνευ τοιαύτης. Ὡς ἐπόπται διορίζονται κατὰ προτίμησιν Οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι. ἐν ἐλλείψει δὲ ἢ ἀδυναμίᾳ τούτων ἑτεροὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι.

4. Ὁ διορισμὸς τῶν ἐπιστάτων καὶ ἐποπτῶν γίνεται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφεροῦ ἐντὸς πάντοτε τοῦ διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθέντος ὁρίθμου τούτων.

5. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφεροὺς ἀσχετὴν τὴν ἀνωτέραν ἐπιπείαν εἰς τὴν ἐπιστάτων καὶ τῶν ἐποπτῶν, ἢ δ' ἀδυναμικήν ἀγὰρ ὑπογράφει νὰ παρακολουθῇ τούτους καὶ νὰ παρέχῃ εἰς αὐτοὺς ἀμέριστον τὴν συνδρομὴν τῆς διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν συντερόντων τοῦ Δημοσίου. Τὰ τῆς παρεχόμενης ἀποζημιώσεως, ὅδ' ὑποχρεῶν ἐξόδων ἢ ἐξόδων κινήσεως εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφεροῦ καὶ τὰ συντρέγοντα τὸ ἔργον τῆς βεβαίωσης ἀποβλέπουσιν ὄργανα καθορίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

6. Οἱ δι' οὐδὲν ἐπιστάται, ἐφ' ὅσον δὲν συγγράνουν δημόσιον ὑπάλληλον ἢ ὑπέρτατην, δίδουν ἐνώπιον τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφεροῦ τὸν καθορισμένον διὰ τοὺς δημοσίους ὑπάλληλους ὅσον, συντασσόμενον πρὸς τούτου ποσὸν ὅλλον ἐφ' ἑκάστου γάρτου, ἐπιδείκνυνται δὲ τὰς δημοσίους ὑπέρτας καὶ ὑπέρταται διὰ πᾶσαν προσάβασιν, παράλειψιν ἢ ὑπέσθασιν τῶν καθήκοντων τῶν εἰς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ πρὸν νόμου.

7. Οἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐπιστάται καὶ ἐπόπται ἀπτεταλῶσι τὰ ὄργανα τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφεροῦ διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐγγείου φόρου μετὰ τῆς προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος, κέχτηνται δὲ πάντα τὰ κατὰ τὰς κατεστάσεις διατάξεις δικαιώματα καὶ καθήκοντα τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφεροῦ.

8. Αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀντιμισθία καὶ ἀποζημιώσεις εἰς οὐδένα ὑπόκεινται φόρῳ ἢ κράτησιν. αἱ δ' ἀποδείξεις πληρωμῆς τούτων συγγράσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἀντίτιμον προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος.

Καθορισμὸς τούτου καὶ τῆς πλεονωμῆς αὐτοῦ.

Άρθρον 10.

1. Πλὴν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 ἀποκόμματος τοῦ ἐμφαι-

νοντος τὴν ὑπαγωγήν τῶν βρωσίμων ἐλαίων εἰς τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρον, τὴν προσαυξήσιν αὐτοῦ καὶ τὸ προσθέτον ὑποχρεωτικὸν παρακράτημα, παραδίδεται εἰς τὸν κάτοχον τῶν βρωσίμων ἐλαίων καὶ ἰδιαίτερα ἀποδείξεις, λαμβανόμενῃ ἐκ διπλοτύπου βιβλίου, τηρουμένου κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κανονισθησόμενον τύπον, ἐμφαίνουσα δὲ τὸ ἀκριβὲς ποσὸν εἰς ὁκάδας τοῦ καταβληθέντος προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος.

2. Ὡς πρὸς τὴν ὑπογραφήν τοῦ στελέχους καὶ τοῦ ἀποκόμματος τῆς διπλοτύπου ταύτης ἀποδείξεως ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος.

Άρθρον 11.

1. Κατὰ τὴν ἐναρξίν ἐκάστης φορολογικῆς περιόδου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευσμένης καὶ τῆς Ἐγκυκλίου τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζεται ἡ τιμὴ ἐξαγορᾶς κατ' ὁκάδαν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 παρακρατουμένου ὑποχρεωτικοῦ προσθέτου ὑποχρεωτικῶν ἐλαίων.

2. Ἡ τιμὴ αὕτη ἐξαγορᾶς δύναται νὰ εἴναι διάφορος κατὰ περιφέρειας, ἀναλόγως τῶν κρατουσῶν τοπικῶν συνθηκῶν.

Άρθρον 12.

1. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 ἀποδείξεως καὶ τῆς κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον 11 τιμῆς ἐξαγορᾶς, ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ ἐκπαιστώπου τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 ὁργανισμοῦ ἢ προϊστάμενου ἐντολῇ πληρωμῆς, ἐπὶ τοῦ πλησιεστέρου Ὑποναυτοκράτους ἢ Πρακτορείου τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἀντιτίμου τῆς ἐξαγορᾶς.

2. Τὸ ἀντίτιμον τῆς ἐξαγορᾶς καταβάλλεται εἰς ἕκαστον δικαιοῦνον ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν πρὸς τὴν Τράπεζαν ταύτην ἐντολῶν πληρωμῆς, συγκεντρουμένων ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους Ὑποκαταστημάτων καὶ Πρακτορείων αὐτῆς καὶ ὑπεβαλλομένων ὑπὸ τῆς ρηθείσης Τραπεζῆς, τὸ Ὑπουργεῖον Ἐπισιτισμοῦ προβάλλει εἰς τὴν ἐνδοσίαν τῶν οἰκείων χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς διὰ τὰ παρὰ ταύτης καταβληθέντα ὡς ἂν πρὸς αὐτήν.

3. Πρὸς τὸν ἐκπαιστὴν τούτον ἐγγράσσεται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ ἡ δέουσα πίστωση.

4. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐκδοσις ἐνταλμάτων ποσπληρωμῆς ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ἐνδοσίαν ἐπ' αὐτῆς τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον πληρωμῶν, τῶν ἐνταλμάτων τούτων τακτοποιουμένων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Συγκέντρωσις καὶ διαχείρισις τοῦ προϊόντος τοῦ ἐγγείου φόρου, τῆς προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ προσθέτου

ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος.

Άρθρον 13.

1. Ἡ συγκέντρωσις καὶ διαχείρισις τοῦ προϊόντος τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐγγείου φόρου μετὰ τῆς κατὰ τὸν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος, ἀνατίθεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δι-

καίου ή εις ἕτερον Κρατικὸν Ὄργανισμὸν ἢ καὶ εἰς ἄλλον Ὄργανισμὸν, κρινόμεν·ν κατὰλλήλῳ.

2. Ἡ ἀνάθεσις τῆς συγκεντρώσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ ὡς ἄνω προϊόντος γίνεται διὰ συμβάσεως, καταρτιζομένης μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ ἀντισυμβαλλομένου Νομικοῦ Προσώπου ἢ Ὄργανισμοῦ.

3. Διὰ τῆς συμβάσεως καθορίζονται λεπτομερῶς τὰ τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας τῆς συγκεντρώσεως καὶ διαχειρίσεως, ἐντὸς πάντοτε τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου διαγραφομένων ὁρίων, τὰ τοῦ διατεθρομένου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον προσωπικοῦ, λαμβανομένου ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν ἢ ἐξ ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν τοῦ συμβληθρομένου Νομικοῦ Προσώπου ἢ Ὄργανισμοῦ, τὰ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ προσωπικοῦ τούτου ὡς καὶ τοῦ ἀναλαμβάνοντος τὴν συγκέντρωσιν καὶ διαχείρισιν Νομικοῦ Προσώπου ἢ Ὄργανισμοῦ, τὰ τῶν καθιζόντων καὶ δικαιομάτων τοῦ προσωπικοῦ τούτου καὶ πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια.

Ἄρθρον 14.

1. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφερὸς καὶ τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὄργανα αὐτοῦ ὑποχρεοῦνται, ὅπως καθ' ἑκάστην ἢ καὶ κατ' ἀραιότερα χρονικὰ διαστήματα, κατὰ τὴν περὶ τούτου κρίσιν τῶν ἐκπροσώπων τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 Ὄργανισμοῦ, παραδίδωσι τὸ προϊόν τοῦ εἰσπραχθέντος εἰς εἶδος φόρου μετὰ τῆς προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος εἰς τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 13 Ὄργανισμοῦ.

2. Περὶ τῆς παραδόσεως ταύτης συντάσσεται πρωτόκληλον εἰς τριπλοῦν. ἐκ τῶν τριῶν δ' ἀντιτύπων τὸ ἐν λαμβάνει ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφερὸς ἢ τὸ ὄργανον αὐτοῦ, τὸ ἕτερον ὁ ἐκπροσώπος τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 Ὄργανισμοῦ καὶ τὸ τρίτον ὑπεβάλλεται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφεροῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. Μερίμνη τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφεροῦ κακυρωμένην ἀντίγραφον τοῦ πρωτοκλήλου ὑποβάλλεται καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐπισιτισμοῦ.

Ἄρθρον 15.

1. Ἡ ἄλιξις τῶν παραδιδωμένων εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 Ὄργανισμὸν βρωσίμων ἐλαίων ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὄργανισμοῦ τούτου δι' ἄλατος παρεχομένου αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Μονοπωλίου.

2. Ἡ δαπάνη προμηθείας τοῦ ἄλατος τούτου βαρύνει τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, καταβάλλεται δ' ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τούτου ἢ προκαταβάλλεται ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 Ὄργανισμοῦ, ἀποδιδόμενη αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθέντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 16.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκθλίψις βρωσίμων ἐλαίων ἐπὶ σκοπῷ ἐξαγωγῆς ἐκ τούτων ἐλαίων, ἐκτός ἐὰν αἱ βρωσίμοι ἐλαῖαι ὑπὴχθησαν εἰς τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἔγγειον φόρον μετὰ τῆς προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος, τῆς τοιαύτης ὑπαγωγῆς ἀποδεικνυομένης διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφεροῦ.

2. Ἀπαγορεύεται εἰς τὰς τοπικὰς ἐπιτρέπας διαθέσεις

Μονοπωλιακῶν εἰδῶν ἡ χορήγησις εἰς παραγωγούς ἢ κατὰ χους βρωσίμων ἐλαίων ἄλατος πρὸς ἄλιξιν τῶν ἐλαίων αὐτῶν, ἐφ' ὅσον δὲν προσκομίζεται προηγουμένως τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος νόμου ἀπόκρημμα, ἐξ οὗ ἐμφαίνεται ἡ βεβαίωσις καὶ εἰσπραξις διὰ τὰς ἐλαίας ταύτας τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἔγγειου φόρου μετὰ τῆς προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος.

Ἄρθρον 17.

Τὸ μετὰ τὴν καταβολὴν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἔγγειου φόρου μετὰ τῆς προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος ἀπομένον εἰς χεῖρας τῶν παραγωγῶν ἢ κατόχων ὑπόλοιπον βρωσίμων ἐλαίων διατίθεται ἐλευθερῶς παρὰ τούτων εἰς τὴν κατανάλωσιν, μὴ ἰσχύοντος οὐδενὸς ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων ἐπιβαλλομένου περικυρσμοῦ εἰς ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς διαθέσεως, τὴν μεταφορὰν ἢ τὴν ἐξαγωγὴν τούτου εἰς καὶ ὡς πρὸς τὴν τιμὴν, ἀνὸ ἧς τοῦτο θέλει δεσθῇ εἰς τὴν κατανάλωσιν.

Ἄρθρον 18.

1. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κανονίζονται αἱ λεπτομερεῖαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου.

2. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐγκρίνει καὶ ἐντέλλεται πᾶσαν δαπάνην ἐκ τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὀριζομένων, ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην δαπάνην, μὴ κατονομαζομένην μὲν ρητῶς ἐν τῷ παρόντι, κρινομένην ὅμως ὑπ' αὐτοῦ ἀναγκασίαν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 19.

1. Τὸ προϊόν τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 2 προσαυξήσεως τοῦ φόρου ἐκκαθαρίζεται καθ' ἑκάστην φορολογικὴν περιόδον καὶ εἰς ἑκάστην φορολογικὴν διαμέρισμα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Τὸ οὕτω καθοριζόμενον ποσὸν εἰς ὁκάδας πολλαπλασιάζεται ἐπὶ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 11 ὀρισθεῖσαν τιμὴν ἐξαγορᾶς δι' ἑκάστην φορολογικὴν διαμέρισμα, τὸ δ' εἰς δραχμὰς γινόμενον ἀποδίδει αἱ πρὸς τὸ Ταμεῖον Ἑλλάδος βατεῖ ἐνταμιματος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθέντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ποινικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 20.

1. Οἱ ἄνευ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος νόμου ἀδείας μεταφέροντες ἢ ἐξαγοντες λάθρα βρωσίμους ἐλαίας ἐπὶ σκοπῷ διαφυγῆς ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου, τῆς προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος ὑπόκεινται εἰς τὰς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1249)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος ποινάς.

2. Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκεινται καὶ α') οἱ λάθρα ἐκθλίοντες βρωσίμους ἐλαίας μὴ ὑπαχθεῖσας εἰς τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἔγγειον φόρον μετὰ τῆς προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος κατὰ παράθεσιν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ παρόντος καὶ β) οἱ οἱ ἐκ τῶν ἐντεταλμένων τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νό-

μον ἐγγείου φόρου μετὰ τῆς προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ προσθέτου υποχρεωτικοῦ παρακρατήματος δημοσίων υπαλλήλων καὶ ὑπηρετιῶν, εκπροσώπων τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 Ὁργανισμοῦ, ἐποπτιῶν, ἐπιστάτων καὶ ἀστυνομικῶν ὀργάνων συνεργῶντες ὁπωσδήποτε εἰς τὴν διαφυγὴν ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ προσθέτου υποχρεωτικοῦ παρακρατήματος.

3. Ἀνεξαρτήτως τῶς ὡς ἄνω ποινῶν αἱ λάθρα μεταφερόμεναι ἢ ἐξαγόμεναι βρώσιμοι ἐλαῖαι καὶ τὸ ἐκ τούτων λάθρα ἐκθλιβέν ἐλαιόν, ὡς καὶ τὰ πρὸς ἐναποθήκευσιν τούτων χρησιμοποιοθέντα δοχεῖα καὶ σκεύη κατὰσχονται καὶ δημεύονται παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, παρ' οὗ καὶ ἐκποιῶνται ὡς δημόσια εἶδη.

Ἄρθρον 21.

1. Ἰδιοκτῆται ἢ ἐνοικιασται ἐλαιοτριβείων ἢ ἄλλων ἐργαστηρίων, συνεργῶντες εἰς λαθραῖαν παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 16 παράγραφ. 1 ἐκθλιψὶν βρωσίμων ἐλαίων ὑπὸκειται εἰς πρόστιμον ἀπὸ δραχμῶν 25.000 μέχρι δραχμῶν 1.000.000, ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1150)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος συσταθεῖσων ἀγορανομικῶν Ἐπιτροπῶν. Οὗτοι λογίζονται ὡς ὑπεύθυνοι καὶ ἂν εἴη ἡ παράβασις ἐνηργήθη ὑπὸ τῶν εκπροσώπων ἢ ἄλλων υπαλλήλων αὐτῶν.

2. Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν, ἐπιβαλλομένην κατὰ τὸ ἄνω τέρω, ὑπόκεινται καὶ οἱ ἀρνούμενοι τὴν καταβολὴν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου μετὰ τῆς προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ προσθέτου υποχρεωτικοῦ παρακρατήματος ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀπλῆς ἀρνήσεως καταβολῆς καὶ οὐχὶ περὶ λαθραίας μεταφορᾶς ἢ ἐξαγωγῆς βρωσίμων ἐλαίων, ὅποτε ἐπιβάλλονται αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 20 ποιναί.

3. Εἰς τὴν αὐτὴν τέλος ποινὴν ὑπόκεινται καὶ τὰ μέλη τῶν τοπικῶν ἐπιτροπῶν διαθέσεως Μονοπωλικῶν εἰδῶν ἅτινα κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 16 ἤθελον ἐγκρίνει τὴν χορήγησιν ἄλατος εἰς παραγωγούς ἢ κατόχους βρωσίμων ἐλαίων μὴ ὑποβληθεισῶν εἰς τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐγγεῖον φόρον μετὰ τῆς προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ προσθέτου υποχρεωτικοῦ παρακρατήματος.

4. Ἀνεξαρτήτως τῶν ὡς ἄνω ποινῶν αἱ ἀγορανομικαὶ ἐπιτροπαὶ δικαιούνται νὰ ἐπιβάλλωσιν εἰς τοὺς ὑπαίτιους καὶ τὴν ποινὴν τῆς ἐκτοπίσεως μέχρις ἐνὸς ἔτους.

5. Ἡ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον 4 ποινὴ τῆς ἐκτοπίσεως μέχρις ἐνὸς ἔτους δύναται νὰ ἐπιβάλληται ὑπὸ τῶν Ἀγορανομικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ κατὰ τῶν ὑποπεσόντων εἰς τὰ ἐν ἁρθρῳ 20 τοῦ παρόντος ἀδικήματα ἀνεξαρτήτως τῆς ἐπιβολῆς τῶν κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον 20 ποινῶν.

Ἄρθρον 22.

1. Οἰκονομικοὶ Ἐφοροὶ, εκπρόσωποι τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 Ὁργανισμοῦ ἢ ἐπιστάται ἢ ἐπόπται, πρόβαίνοντες εἰς ἀνάλισιν ἢ ἐπὶ πλέον τοῦ νομίμου βεβαιώσιν καὶ εἰσπραξὶν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐγγείου φόρου ἢ τῆς προσαυξήσεως αὐτοῦ ἢ

τοῦ προσθέτου υποχρεωτικοῦ παρακρατήματος, ἐπὶ τοσῷ κατὰπίεσεως τῶν φορολογουμένων, τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἀπὸ δραχμῶν 10.000 μέχρι δραχμῶν 500.000.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον χρηματικὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1150 Νομοθετικοῦ Διατάγματος συσταθεῖσων Ἀγορανομικῶν Ἐπιτροπῶν δικαιουμένων πρὸς τούτοις νὰ ἐπιβάλλωσι καὶ τὴν ποινὴν τῆς ἐκτοπίσεως μέχρις ἐνὸς ἔτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Χρόνος ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 23.

1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὅ περὶ οὗ ὅμως τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα, ἔγγειος φόρος, ἢ προσαυξήσις αὐτοῦ καὶ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 πρόσθετον υποχρεωτικὸν παρακράτημα θέλουσιν ἐπιβληθῇ τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς φορολογικῆς περιόδου, ἣτις θέλει ἀρχίσαι τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1942.

2. Ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1942 καταργεῖται πᾶσα ἄλλη διάταξις περὶ ἐπιβολῆς οἰασδήποτε καὶ ὑπὲρ οἰουδήποτε φορολογίας ἐπὶ τῶν βρωσίμων ἐλαίων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰουλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Προεδρεῖον Ἀντιπροέδρος
Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΠΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουλίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(12)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1555)1942

Περὶ καταργήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1468)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 τῆς 30 Ἀπριλίου 1941 Ν. Δ. «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 1468)1942 Ν. Δ. καταργεῖται ἀφ' ἧς ἰσχύος, τὸ δὲ Ν. Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 175)1941 θεωρεῖται ὡς μὴδὲ

ποτε καταργηθὲν καὶ αἱ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ ἐκδοθεῖσαι δικαστικαὶ ἀποφάσεις διατηροῦσι πλήρη τὴν ἰσχὺν των.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰουλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΠΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουλίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(13)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1556)1942.

Περὶ κατασκευῆς μετρικῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ Ἀργινίου εἰς Ἀμφιλοχίαν, χρηματοδοτήσεως αὐτῆς καὶ οὐσιώσεως Γραφείου Ἐλέγχου τῶν ἔργων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 τῆς 30 Ἀπριλίου)2 Μαΐου 1941 Ν. Δ. «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως κλπ.», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Πρὸς μελέτην καὶ κατασκευὴν μετρικῆς Σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ Ἀργινίου εἰς Ἀμφιλοχίαν ἐγγράφεται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας πτωσις 500.000.000 δραχ. δυνάμενη νὰ αὐξηθῇ διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας.

Τὰ ἔργα ἐκτελεσθήσονται κατὰ παρέκκλισιν τῶν καμένων διατάξεων περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων καὶ προμηθειῶν τοῦ Δημοσίου, κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ὁρισθησόμενα, δύνανται δὲ διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως νὰ ἀπαλλαγῶσι τοῦ χαρτοσήμου καὶ τῶν κρατήσεων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ τρίτων.

Ἄρθρον 2.

1. Συνιστᾶται ἐν Ἀργινίῳ Γραφεῖον Ἐξωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Σιδηροδρόμων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ὑπὸ τὸν τίτλον «Γραφεῖον Ἐλέγχου ἔργων Σιδηροδρομικῆς Γραμμῆς Ἀργινίου—Ἀμφιλοχίας», ὅπερ παρακολουθεῖ καὶ ἐλέγχει ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰς ἐκτελούμενας ἐργασίας κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεων ἢ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ὁριζόμενα καὶ ἐνεργεῖ τὰς πλη-

ρωμας διὰ τὰς, συντελούμενας ἐκάστοτε ἐργασίας ὡς ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ ὁρίζεται.

2. Τὸ ὡς ἄνω Γραφεῖον διευθύνεται παρὰ μηχανικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἢ τῶν ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτωμένων Σιδηροδρομικῶν Ὄργανισμῶν, ἀποσπωμένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας.

Καθ' ὅμοιον τρόπον προσλαμβάνεται καὶ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τοῦ Γραφείου, τοῦ Ὑπουργοῦ, δυνάμενον ἐν ἀνάγκῃ νὰ συμπληρώσῃ τοῦτο καὶ διὰ προσλήψεως ἰδιωτῶν.

3. Τὸ ὡς ἄνω Γραφεῖον θὰ ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδίαν Διεύθυνσιν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Σιδηροδρόμων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, δύναται δὲ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ὑπηρεσίας Σιδηροδρομικῶν ἔργων τοῦ νόμου 575, ὑπαγομένην ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, δι' ὅτι ἀφορᾷ τὸ ἔργον τοῦτο εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Σιδηροδρόμων τοῦ Ὑπουργείου τούτου καὶ ἐξομοιουμένην πρὸς κανονικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου.

4. Τὰ τῆς ἀρμοδιότητος ἐν γένει τοῦ Διευθυντοῦ, τὰ τῆς ἀναπληρώσεως αὐτοῦ ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος, τὰ τῆς συνθέσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Γραφείου, ἀποσχωρῶν τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ προσωπικοῦ, τὰ τῶν δαπανῶν ἐν γένει διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Γραφείου καὶ ἀσκήσιν τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, τὰ τῆς διαλύσεως του μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου καὶ τακτοποίησιν τῶν λογαριασμῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Ν. Δ. λεπτομερεῖαν κανονίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἅπασαι δὲ αἱ σχετικαὶ δαπάναι καταλογίζονται εἰς βάρος τῆς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου πιστώσεως.

Ἄρθρον 3.

Ἐκ τῆς ἐν ἄρθρῳ 1 πιστώσεως τίθενται, δι' εἰδικῶν ἐντολῶν προκαταβολῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ὡς ἄνω Γραφείου τὰ ἀναγκαζοῦντα ἐκάστοτε διὰ τὴν πρὸσδοκῶν τῶν ἐργασιῶν χρηματικὰ ποσά.

Ταῦτα διατίθενται παρὰ τοῦ ἐν λόγῳ Διευθυντοῦ διὰ τὰς πληρωμας τῶν δικαιούχων, ὡς ἀντίτιμον τῶν συντελούμενων ἐκάστοτε ἐργασιῶν ἢ προμηθευομένων ὑλικῶν, ἐπὶ τῇ βάσει πιστοποιήσεων δεόντως τεθεωρημένων καὶ κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας καθορισθησόμενα.

Παραμφερῶς καθορισθήσονται ἀντιστοίχως τὰ σχετικὰ (ἄρθρ. 2 παράγρ. 4) πρὸς τὴν Ὑπηρεσίαν Σιδηροδρομικῶν ἔργων Ν. 575 καὶ τὴν εἰς τὸν Διευθυντὴν ταύτης διάθεσιν τῶν ἀναγκαζομένων ποσῶν διὰ διενέργειαν πληρωμῶν κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας καθορισθησόμενα.

Ἄρθρον 4.

Κυροῦνται αἱ τυχόν ἐκδοθεῖσαι λόγῳ ἐπείγοντος, πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας αἱ σχετικαὶ μὲ τὸ ἀντικείμενον τοῦ παρόντος Ν. Δ.

"Άρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος, ἀφ' ἧς πᾶσα ἀντικειμένη εἰς αὐτὸ διάταξις καταργεῖται, ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουνίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΗΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΗΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουλίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

καὶ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(14)

Περὶ συμπληρώσεως τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 8 τοῦ Νόμου 5420 καὶ 17 τοῦ Νόμου 5940 Ἐπιτροπῆς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 10 τῆς IV Συντακτικῆς πράξεως τῆς 1ης Ἀπριλίου 1935 προτεθεῖσθαι

διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τῆς ΣΤ' Συντακτικῆς πράξεως τῆς 5ης Ἀπριλίου 1935 ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 1941/1941 «περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ ἀρμοδιότητων τῶν Ὑπουργῶν» προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπερασάταμεν καὶ διατάσσομεν:

"Άρθρον μόνον.

Τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ ἀπὸ 13 Σεπτεμβρίου 1941 Κανονιστικοῦ Διατάγματος «περὶ συμπληρώσεως τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 8 κλπ.» τροποποιεῖται οὕτω: «Ἐἰς τὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 8 τοῦ Νόμου 5420 καὶ 17 τοῦ Νόμου 5940 Ἐπιτροπὴν μετέχει ἐφ' ἑξῆς ὁ παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Δημοσίου Λογιστικοῦ Τμηματάρχης τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἢ ἄλλος ἀνώτερος ὑπάλληλος καθοριζόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν»

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰουλίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς

Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ